

A-Pr-5

RAZEM Z JEZUSEM STAĆ SIĘ DAREM (Przeistoczenie – ofiara)

4.05.2024

Poprzez swoją odkupieńczą ofiarę na Golgocie Jezus Chrystus, Syn Boży i Syn Człowieczy, uwolnił ludzkość od grzechu pierwotnego popełnionego w raju i niejako otworzył bramy nieba dla wszystkich ludzi. Jest to czysty dar łaski Bożej, bez jakiegokolwiek działania z naszej strony. Aby jednak móc przekroczyć próg nieba, ludzie muszą sami się na to zdecydować i wnieść w to swój osobisty wkład. Trzeba, rzecz by można, wprawiać się do życia w jedności Boga w Trójcy. W liturgii Mszy świętej widoczne są najważniejsze warunki, jakie należy spełnić. Podczas gdy w Liturgii słowa chodzi przede wszystkim o to, by stopniowo uczyć się kochać, ta umiejętność jest niejako wystawiana na próbę podczas Liturgii ofiary: Jezus zaprasza nas do udziału w swojej odkupieńczej ofierze, abyśmy mogli stać się całkowicie jednością z Ojcem w Duchu Świętym poprzez pełne zjednoczenie z Jezusem w Liturgii Komunii Świętej.

1. PRZEISTOCZENIE DARÓW – UOBECNIENIE JEZUSA CHRYSUTSA

Po przygotowaniu darów i uroczystej modlitwie dziękczynnej (*prefacji*) kapłan, w jedności z Chrystusem (*in persona Christi*), przyzywa Ducha Świętego na dary ofiarne (*epikleza*), a następnie wypowiada słowa konsekracji: „*To jest Ciało moje... To jest (...) Moja Krew...*”. W ten sposób Jezus Chrystus staje się obecny jako Bóg i jako Człowiek, z Ciałem i Duszą, z Ciałem i Krwią pod postaciami chleba i wina. Pełne czci przyklęknięcie kapłana i innych celebransów odzwierciedla wiarę w ten fakt.

2. UOBECNIENIE ODKUPIEŃCZEJ OFIARY CHRYSUTSA PRZEZ KAPŁANA

Poprzez przeistoczenie (*konsekrację*), a następnie ofiarowanie „chleba życia” i „kielicha zbawienia”, kapłan urzeczywistnia ofiarę odkupienia na wszystkich jej etapach, od Wcielenia do Wniebowstąpienia Jezusa: „*składamy Ci wśród dziękczynnych modłów tę żywą i świętą ofiarę*” (Trzecia Modlitwa Eucharystyczna). I odwrotnie, możemy również wyobrazić sobie i powiedzieć, że my, uczestnicy celebracji eucharystycznej, jesteśmy przeniesieni do Wieczernika i pod krzyż na Golgocie. Tam nie jesteśmy tylko widzami – wraz z Maryją i św. Janem wszyscy możemy i powinniśmy wnieść swój wkład:

3. CZYNNY UDZIAŁ WIERNYCH W OFIERZE ODKUPIENIA

Tylko ci, którzy są ochrzczeni i żyją w stanie łaski, mogą rzeczywiście aktywnie i w pełni uczestniczyć w Najświętszej Ofierze Mszy Świętej. Przez sakrament chrztu są już członkami Mistycznego Ciała Chrystusa – Kościoła. Głową tego Ciała jest Jezus Chrystus. Dla nas wszystkich najlepiej jest, gdy pozwalamy tej „Głowie”, by nas prowadziła, i służymy sobie nawzajem, mając na względzie jedność wszystkich. To dlatego Czwarta Modlitwa Eucharystyczna mówi: „*spraw, aby wszyscy, którzy będą spożywali ten sam Chleb i pili z jednego Kielicha, zostali przez Ducha Świętego złączeni w jedno ciało i stali się w Chrystusie żywą ofiarą ku Twojej chwale*”. – Nie chodzi więc tylko o to, byśmy hojnie dawali coś na potrzeby wspólnoty kościelnej i dla potrzebujących („kładąc to na ołtarzu”) podczas przygotowania darów – jesteśmy również zaproszeni, aby w jedności z Jezusem złożyć ofiarę przebłągalną dla zbawienia świata, to znaczy aktywnie uczestniczyć w dziele odkupienia.

4. „PRZEISTOCZENIE” POPRZEZ UDZIAŁ W OFIERZE CHRYSUTSA

Poprzez udział w ofierze Chrystusa w Ciało i Krew Chrystusa przemieniają się nie tylko liturgiczne dary chleba i wina. Również uczestnicy Najświętszej Ofiary Mszy Świętej doświadczają prawdziwej przemiany w sobie i przez siebie, jeśli prawdziwie współuczestniczą w jej głównych punktach. Już od

chrztu są oni żywymi członkami Mistycznego Ciała Chrystusa. Nie jest to zatem przemiana natury (istoty), ale jedynie wzrost, umocnienie i dojrzewanie ich jedności z Jezusem Chrystusem, Bogiem-Człowiekiem. Jednak ich styl życia ulega skutecznej przemianie poprzez ewangelizację, którą papież Benedykt nazywa również „wyłączeniem ze świata” („*Entweltlichung*”). Święty Paweł podsumowuje to następującymi słowami: „*A zatem proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, Bogu przyjemną, jako wyraz waszej rozumnej służby Bożej. Nie bierzcie więc wzoru z tego świata, lecz przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe*” (Rz 12, 1-2).

5. STARY I NOWY CZŁOWIEK

Msza święta jest sercem chrześcijaństwa, celebracją, która wyraża i sakramentalnie uobecnia to, co jest dla niego decydujące i charakterystyczne. Ci, którzy zaczynają ją rozumieć i autentycznie włączają się w jej celebrowanie, stają się coraz bardziej podobni do Chrystusa, co jest przecież zadaniem wszystkich ludzi, ale przede wszystkim chrześcijan. Przemieniająca moc Chrystusa jest przekazywana Jego uczniom, gdy są z Nim w jedności. Ci, którzy żyją według sakramentem chrztu, stają się nowymi ludźmi: „*To zatem mówię i zaklinam [was] w Panu, abyście już nie postępowali tak, jak postępują poganie, z ich próżnym myśleniem, umysłem pogrążeni w mroku, obcy dla życia Bożego, na skutek tkwiącej w nich niewiedzy, na skutek zatwardziałości serca. Oni to doprowadziwszy siebie do nieczystości [sumienia], oddali się rozpuście, popełniając zachłannie wszelkiego rodzaju grzechy nieczyste. Wy zaś nie tak nauczyliście się Chrystusa. Słyszeliście przecież o Nim i zostaliście pouczeni w Nim – zgodnie z prawdą, jaka jest w Jezusie, że – co się tyczy poprzedniego sposobu życia – trzeba porzucić dawnego człowieka, który ulega zepsuciu na skutek zwodniczych żądź, odnawiać się duchem w waszym myśleniu i przyoblec człowieka nowego, stworzonego według Boga, w sprawiedliwości i prawdziwej świętości*” (Ef 4, 17-24).

KOCHAĆ

Chcesz kochać?

Dawaj to, co kochasz –
dziel się tym, co lubisz,
a nie oszczędzaj, czego ci potrzeba!

Chcesz kochać bardziej?

To przyjmij też,
co woli właśnie drugi –
tego potrzebuj,
co pragnie dawać!

Chcesz być miłością?

Już niczego nie daj,
niczego nie potrzebuj!
Bądź darem przyjmującym –
Chrystusem – Eucharystią...

Na pogłębienie

YOUCAT. Katechizm Kościoła Katolickiego dla młodych, p. 208-214.

Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego, 280-281.

W. Wermter, *Eucharystia na drodze do wolności*, s. 18-20, 53-56.

W. Wermter, *Ratunek dla świata przez Krew Odkupienia*, s. 97-103.